

”I och med att det är en sådan komplicerad fråga ville vi ta in alla åsikter, få med hur man ser på klimatfrågan från näringslivets, industrins och miljögruppers håll.”

Cecilia Holm, producent.

tackla alla hot. Eller? Allt eftersom diagrammen som flimrar förbi i bakgrunden blir allt brantare växer tvivlet. Skådespelarnas tidigare så välstrukna skjortor skrynklar sig och hänger ut ur kostymbyxorna. Frisyerna står på ända. Det slicka snacket krackelerar.

ATT GÖRA TEATER av vetenskap och klimatpolitik är ingen lätt uppgift. Hur kommer man ens på tanken att försöka dramatisera kolcykeln, koldioxidmättet ppm eller tillväxtens begränsningar? När hela ensemblen efteråt samlas bredvid scenen berättar regissören Ulf Evrén om hur han 2006 läste boken *Ovänder* av Mark Lynas.

– Plötsligt slog det ner som en bomb i mig att ”shit, det här händer nu!” Innan det hade jag haft inställningen att klimatförändringar är något ganska skönt, eftersom jag verkligen hatar vintern. Men när Mark Lynas satte ihop sammanhangen och visade hur ekologin förändras och vad det innebär... Jag blev helt galen, för det var ingen som pratade om det!

Riksdagsvalet 2006 närmade sig, fortfarande utan någon större klimatkommunikation. Tvärtom ville alliansen sänka bensinskatten. Teater Barbara bestämde sig för att göra en klimatpjäs för att göra människor uppmärksamma på vad som faktiskt håller på att hända.

– Men så vintern 2006/2007 smackade det till i det allmänna medvetandet, och plötsligt pratade folk faktiskt om klimatet. Då blev ju den pjäs som vi hade tänkt göra plötsligt inaktuell, eftersom den var ett rent skrik, säger Ulf Evrén.

Allt började hända med en helt ny fart: rapporter och alarm duggade tätt, liksom politiska utspel.

– Vi insåg att man måste skriva pjäsen samtidigt som man sätter upp den.

TILLSAMMANS HAR ensemblen läst böcker som *Tillväxtens sista dagar* av Björn Forsberg, Mark Lynas klimatböcker och Andreas Malms *Det är vår bestämda uppfattning att om ingenting görs nu kommer det att vara för sent*, men också *Farväl till världsundergången* av Svenskt Näringslivs Stefan Fölster. De har plöjt klimatkommunikation, surfat runt på nätet och följt nyhetsrapporteringen i klimatfrågan. De har talat med politiker, ekonomer, forskare, näringslivsföreträdare och skolelever.

– I och med att det är en sådan komplicerad fråga ville vi ta in alla åsikter och få med hur man ser på klimatfrågan från näringslivets, industrins och miljögruppers håll. Vår publik får tycka vad de vill, men vi vill få dem att sätta sig in i frågan, säger producenten Cecilia Holm.

Men de insåg också att det finns ett intresse för att lära sig mer och diskutera klimatet på allvar, inte minst hos många unga.

– Innan vi gick ut i skolorna funderade vi mycket över hur tonåringar reagerar: Vill de verkligen veta hur illa det är? Men eleverna hängde efter oss ända ut i korridorerna. De ville veta vad vi vuxna tycker i den här frågan, säger dramatikern Anders Nyman.

Att de karaktärer som ska beskriva vad klimatförändringar handlar om bär kostym och kommer från näringslivet är ingen slump.

– Om vi hade spelat ett gäng traditionella miljöaktivister med färggranna sjalar hade folk bara slagit ifrån sig. Därför ville vi vända på steken. Ur det sker oväntade saker och en massa frågor väcks, säger Ulf Evrén.

FLERA AV DE INBLANDADE har tidigare sysslat med vetenskapsteater. Anders Jansson beskriver det som att man ställer upp fakta på scenen och låter dem få kropp i olika karaktärer. Då blir det plötsligt lättare för åskådaren att identifiera sig med dilemman, hänga upp kunskaperna på nya krokare och själv tänka aktivt.

Förhoppningen är också att pjäsen inte ska ta slut med applådetacket. Genom att dela ut politikerns mejladresser och uppmana publiken att höra av sig till dem med sina tankar efter pjäsen vill teater Barbara starta en kedjereaktion.

– Bara det faktum att teatern samlar många människor i ett rum och fokuserar allas tankar på en fråga utgör en kraft, på ett annat sätt än om man läser en bok hemma och inte vet vem man ska vända sig till, säger Ulf Evrén.

– Det är roligt med feedback även i vanliga fall, men nu vill vi försöka länka den vidare till politiker och forskare. Den här föreställningen känns som en del i ett projekt som inte kommer att sluta här, säger skådespelaren Johan Ehn.

sara.jeswani@arbetaren.se